



EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 30.8.2011
SEC(2011) 1009 definitief

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE

SAMENVATTING VAN DE EFFECTBEOORDELING

bij

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1760/2000 wat betreft de elektronische
identificatie van runderen en tot schrapping van de bepalingen inzake de facultatieve
etikettering van rundvlees**

{COM(2011) 525 definitief}
{SEC(2011) 1008 definitief}

SAMENVATTING VAN DE EFFECTBEOORDELING

bij het document

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1760/2000 wat betreft de elektronische identificatie van runderen en tot schrapping van de bepalingen inzake de facultatieve etikettering van rundvlees

1. INLEIDING

Verordening (EG) nr. 1760/2000, en meer in het bijzonder de bepalingen inzake de identificatie van runderen en de facultatieve etikettering van rundvlees, zijn in de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement betreffende een “Actieprogramma ter vermindering van de administratieve lasten in de EU” (COM(2009) 544) vermeld onder de “*informatieverplichtingen van bijzonder belang wat betreft de lasten die aan de bedrijven worden opgelegd*”. Deze verordening voorziet in een regeling inzake de identificatie en registratie van runderen en inzake de etikettering van rundvlees en rundvleesproducten (waaronder facultatieve etikettering) en bevat bepalingen betreffende dubbele oormerken, bedrijfsregisters, dierpaspoorten en nationale gecomputeriseerde gegevensbestanden.

In het licht van de crisis in verband met boviene spongiforme encefalopathie (BSE) werden de EU-regels inzake identificatie en traceerbaarheid van runderen in 1997 aangescherpt door de invoering van conventionele merken. Elektronische identificatie (EID) was toen technisch niet voldoende ontwikkeld om te worden ingevoerd, maar is in de afgelopen 10 jaar aanzienlijk verbeterd. Dankzij EID op basis van radiofrequentie-identificatie (RFID) is het nu onder meer mogelijk individuele diercodes sneller en nauwkeuriger rechtstreeks in gegevensverwerkingssystemen in te lezen (wat een snellere traceerbaarheid van potentieel besmette dieren of besmet voedsel mogelijk maakt). Dit bespaart arbeidskosten voor manuele inlezing, maar verhoogt tegelijk de uitrustingskosten. De bestaande wetgeving betreffende de identificatie van runderen is bijgevolg geen weerspiegeling van de laatste technologische ontwikkelingen.

De algemene doelstellingen van dit voorstel met betrekking tot de *identificatie van dieren* zijn de volgende:

1. het concurrentievermogen van de sector ondersteunen;
2. de administratieve lasten verminderen en de procedures betreffende dierpaspoorten en bedrijfsregisters vereenvoudigen;
3. bijdragen tot een betere dier- en volksgezondheid door een sneller en nauwkeuriger traceerbaarheidssysteem voor runderen.

De algemene doelstelling met betrekking tot de *facultatieve etikettering van rundvlees* is:

1. de onnodige administratieve lasten inzake de etikettering van rundvlees verminderen.

2. BELEIDSOPTIES

In dit verslag worden verschillende beleidsopties onderzocht met betrekking tot de EID van runderen en de etikettering van rundvlees.

2.1. Elektronische identificatie van runderen

OPTIE 1 - REGELING WAARBIJ “NIETS WORDT GEDAAN” (OF STATUS-QUO-REGELING) (BASISSCENARIO)

Als de huidige bepalingen niet worden gewijzigd, betekent dit dat de runderen nog steeds met twee conventionele, zichtbare oormerken moeten worden geïdentificeerd; de administratieve lasten zouden dus niet verminderen. Het huidige rechtskader verbiedt de lidstaten niet op vrijwillige basis elektronische identificatiemiddelen te gebruiken, maar dit kan alleen als aanvulling op de officiële, zichtbare oormerken. Aangezien geen geharmoniseerde technische EU-normen zijn vastgesteld, kunnen op verschillende plaatsen verschillende soorten elektronische identificatiemiddelen en leestoestellen met verschillende RFID-frequenties worden gebruikt.

OPTIE 2 - VRIJWILLIGE REGELING MET TWEE SUBOPTIES: Bij optie 2 wordt de EID als instrument voor officiële identificatie ingevoerd. Bij deze optie kan een lidstaat niet kiezen voor het scenario van het “niets doen”. De EU-lidstaten kunnen kiezen voor een verplichte invoering op hun grondgebied (optie 2A) of kunnen de producenten laten beslissen EID al dan niet in te voeren (optie 2B). De vaststelling op EU-niveau van geharmoniseerde technische normen voor de EID en de leesapparatuur is bij deze optie (in tegenstelling tot optie 1) van cruciaal belang. Deze normen zullen evenwel niet verder gaan dan de internationale ISO-normen.

Optie 2A: Op EU-niveau is de invoering van de EID vrijwillig en **de afzonderlijke lidstaten kunnen kiezen voor een verplichte regeling op hun grondgebied**. Als een lidstaat voor de *verplichte regeling* kiest, gelden in die lidstaat dezelfde verplichtingen als in optie 3 (zo moet bijv. elk rund worden geïdentificeerd met één conventioneel, zichtbaar oormerk EN één elektronisch identificatiemiddel, hetzij een oormerk, hetzij een bolus). Als een lidstaat voor de *vrijwillige regeling* kiest, kunnen de runderen worden geïdentificeerd aan de hand van:

1. twee conventionele oormerken of
2. één conventioneel, zichtbaar oormerk EN één elektronisch identificatiemiddel (d.w.z. een elektronisch oormerk of een bolus) dat officieel is goedgekeurd.

Optie 2B: Op EU-niveau is de invoering van de EID vrijwillig en **de afzonderlijke lidstaten kunnen niet voor de verplichte regeling kiezen**. In het kader van de vrijwillige regeling kunnen runderen worden geïdentificeerd aan de hand van:



1. twee conventionele oormerken of
2. één conventioneel, zichtbaar oormerk EN één elektronisch identificatiemiddel (d.w.z. een elektronisch oormerk of een bolus) dat officieel is goedgekeurd.

OPTIE 3: VERPLICHTE REGELING

Elk rund moet worden geïdentificeerd met één conventioneel, zichtbaar oormerk EN één elektronisch identificatiemiddel (oormerk of bolus). In tegenstelling tot optie 1 vereist deze

optie dat wettelijke EU-verplichtingen voor de EID en de leesapparatuur worden vastgesteld, die niet verder gaan dan de internationale ISO-normen.

Tabel 1: Samenvatting van de officiële identificatiemiddelen voor één rund voor elke optie

 / 	Optie 1 Scenario van het “niets doen”	Optie 2 Vrijwillig “De EU-lidstaten kunnen kiezen voor een verplichte regeling” 2A	Optie 2 Vrijwillig “De belanghebbenden kunnen vrijwillig voor EID kiezen” 2B	Optie 3 Verplicht op EU-niveau
Conventioneel oormerk	2	1 (voor de EU-lidstaten die voor de verplichte regeling kiezen) 2/1 (voor de EU-lidstaten die voor optie 2B kiezen)	1 (voor de belanghebbenden die gebruik willen maken van EID) 2 (voor de belanghebbenden die geen gebruik willen maken van EID)	1
Elektronische transponder (oormerk of bolus)	0	1 (voor de EU-lidstaten die voor de verplichte regeling kiezen) 1/0 (voor de EU-lidstaten die voor optie 2B kiezen)	1 (voor de belanghebbenden die gebruik willen maken van EID) 0 (voor de belanghebbenden die geen gebruik willen maken van EID)	1

2.2. Facultatieve etikettering van rundvlees

Voor de facultatieve etikettering van rundvlees worden twee verschillende scenario's onderzocht:

OPTIE 1 – “**niets doen**” (**basisscenario**): geen wijziging van de huidige regeling

OPTIE 2 – afschaffing van de facultatieve etikettering van rundvlees. Dan worden de specifieke bepalingen inzake de facultatieve etikettering van rundvlees uit Verordening (EG) nr. 1760/2000 geschrapt.

3. ANALYSE VAN DE OPTIES

3.1. Elektronische identificatie van runderen

Deze analyse is gebaseerd op drie bronnen: i) een in 2009 voltooide externe studie¹; ii) gegevens die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten zijn verstrekt en iii) gegevens die zijn verzameld tijdens de raadpleging van de belanghebbenden. Uit de analyse blijkt dat de directe kosten en baten niet gelijkelijk over de voedselketen zijn verdeeld. De kosten, die vooral te maken hebben met de apparatuur (transponders en lezers), worden voornamelijk door de landbouwers gedragen. De financiële voordelen van de elektronische apparatuur (zoals die van de vroege e-reading op het niveau van het landbouwbedrijf) gaan evenwel volledig naar actoren verderop in de voedselketen (bv. markten, verzamelcentra en

¹ Study on the introduction of electronic identification (EID) as official method to identify bovine animals within the EU (Onderzoek naar de invoering van elektronische identificatie (EID) als officiële methode voor de identificatie van runderen in de EU):

http://ec.europa.eu/food/animal/identification/bovine/docs/EID_Bovine_FinalReport_04062009_en.pdf

slachthuizen). Voorts profiteren de bevoegde autoriteiten van het feit dat de gegevens automatisch kunnen worden geïnformatiseerd, wat de arbeidskosten verlaagt. De studie komt tot de conclusie dat de voorkeur gaat naar de vrijwillige optie (2A) voor de invoering, volgens geharmoniseerde normen, van de EID in de rundvleessector.

Effect van optie 1 - Regeling waarbij “niets wordt gedaan” (basisscenario)

Als de huidige bepalingen niet worden gewijzigd, betekent dit dat elk rund met twee conventionele, zichtbare oormerken moet worden geïdentificeerd. Als houders op vrijwillige basis gebruik wensen te maken van elektronische identificatiemiddelen, kan dit alleen als aanvulling op de twee officiële oormerken. Optie 1 biedt geen oplossing voor de problemen die tal van bevoegde autoriteiten in auditverslagen hebben gemeld (samenvattend verslag 9505/2003 van het Voedsel- en Veterinair Bureau (VVB)). Ook verminderen de administratieve lasten voor de sector niet. De meeste ondervraagden zijn van mening dat de huidige identificatie- en traceerbaarheidsregeling efficiënt is, maar kan worden verbeterd. Bijvoorbeeld kan de nauwkeurige tracering van runderen in noodgevallen worden bemoeilijkt doordat de bedrijfsregisters niet altijd zijn bijgewerkt. Zo kunnen documenten ontbreken, kunnen de gegevens en de documentatie slecht georganiseerd zijn, kunnen bij het melden van bepaalde gebeurtenissen (geboorten, verplaatsingen, sterfgevallen) aan de centrale gegevensbank vertragingen ontstaan, vergissingen worden begaan of gegevens over het hoofd worden gezien, en worden de verplaatsingen van dieren via markten en verzamelcentra niet altijd geregistreerd.

Volgens de meeste ondervraagden is de huidige traceerbaarheidsregeling efficiënt en doeltreffend, maar kan zij worden verbeterd. Sommige belanghebbenden zijn overtuigd van de meerwaarde van een volledig geïntegreerd EID-systeem, waarbij elektronische identificatie een eerste vereiste is. Landbouwers die niet bij praktijkproeven en/of onderzoek over het onderwerp betrokken zijn, wijzen het idee van de verplichte invoering van EID af: *zij zien niet in hoe de loutere vervanging van een conventioneel door een elektronisch oormerk meerwaarde kan bieden.*

Het grootste punt van bezorgdheid bij deze optie is *het gebrek aan geharmoniseerde technische EU-normen*. Elke lidstaat kan de normen kiezen die hij wil en deze benadering kan leiden tot een gebrek aan harmonisatie. Als in een bepaalde lidstaat technologieën worden gebruikt die verschillend zijn van die welke in een andere lidstaat worden gekozen, zal het niet mogelijk zijn om, als dieren worden uitgevoerd, gegevens elektronisch van een lidstaat naar een andere door te sturen en zullen de voordelen van de EID-systemen verloren zijn. Als de huidige bepalingen niet worden gewijzigd, betekent dit dat elk rund met twee conventionele, zichtbare oormerken moet worden geïdentificeerd. De individuele traceerbaarheid van de runderen is gewaarborgd. Als houders elektronische identificatiemiddelen willen gebruiken, kan dit volgens de huidige regelgeving, maar alleen als *aanvulling* op de twee officiële (conventionele) oormerken, wat een totaal geeft van drie identificatiemiddelen. Als de landbouwers besluiten deze richting in te slaan ondanks de ontbrekende harmonisatie van de technische normen, zou deze optie duurder zijn dan optie 2 (vrijwillige regeling) en optie 3 (verplichte regeling), aangezien de dieren **drie in plaats van twee identificatiemiddelen** nodig hebben.

Effect van optie 2 - Vrijwillige regeling

Bij optie 2 kan niet exact worden voorspeld welke EU-lidstaten en/of bedrijven EID op vrijwillige basis zouden invoeren, wat specifieke berekeningen voor deze twee subopties in het kostenmodel bemoeilijkt. Naar verwachting zal de totale kostprijs van optie 2 dan ook liggen tussen die van optie 1 en die van optie 3. Als bij optie 2A EID in een lidstaat **verplicht** wordt, zijn de kosten immers identiek aan die van optie 3. Daarom zouden de kostencijfers per lidstaat die zijn welke zijn vermeld in bijlage VI en in het “Onderzoek naar de invoering van elektronische identificatie (EID) als officiële methode voor de identificatie van runderen in de EU”. Er zijn geen definitieve gegevens voorhanden over *welke EU-lidstaten zouden besluiten om voor optie 2A of 2B te kiezen* en in dit verslag kunnen daaromtrent moeilijk gissingen worden gemaakt. Toch is in dit verslag reeds verwezen naar een aantal EU-lidstaten die hebben besloten om voor vrijwillige EID van runderen te kiezen.

Een van de belangrijkste voordelen van de aanpak op basis van vrijwilligheid, ongeacht of het nu om optie 2A of 2B gaat, vloeit voort uit het feit dat de actoren de tijd zouden krijgen om vertrouwd te raken met het EID-systeem en zouden kunnen nagaan wat in specifieke omstandigheden de meerwaarde ervan is. De vrijwillige optie biedt de EU-lidstaten en de particuliere actoren de mogelijkheid zich te organiseren, zodat zij kunnen beoordelen of het systeem werkelijk een verbetering is, rekening houdend met regionale verschillen en verschillende productietypen, en of het systeem flexibel genoeg is om de steun van de overheidsinstanties te krijgen. Nu reeds staan verschillende lidstaten EID van runderen toe en maken landbouwers en particuliere marktdeelnemers daar gebruik van omdat zij daar commercieel belang bij hebben of omdat EID hen helpt om aan de beheerseisen te voldoen. Als EID vrijwillig kan worden ingevoerd, kan worden aangenomen dat deze regeling zou worden gekozen door houders die er nu reeds gebruik van maken wegens de rechtstreekse voordelen ervan voor hun bedrijfsvoering. Dit is een volledig individuele beslissing, die elke marktdeelnemer om economische redenen (*ingegeven door de markt*) neemt. Deze actoren zijn evenwel ook bereid vrijwillige EID in overweging te nemen op basis van de voordelen op wetgevingsgebied die de Commissie al dan niet zou voorstellen. Als de individuele gegevens bijvoorbeeld centraal worden geregistreerd, zou het *niet nodig zijn bedrijfsregisters op het landbouwbedrijf bij te houden of vervoerdocumenten te gebruiken* (die vereist zijn, zelfs als geen paspoorten hoeven te worden overgelegd); een andere stimulus kan zijn dat *wordt toegestaan dat derden gegevens melden* (bv. vervoerders, zodat de houder geen afvoermutaties hoeft te melden, wat reeds voor andere diersoorten het geval is). Voorts is erop gewezen dat het significante voordelen zou opleveren als de afvoermutaties konden worden geregistreerd op een kritiek controlepunt (d.i. een markt of een slachthuis). Als deze andere wijzigingen in de verordening worden opgenomen, zullen de gebruikers kwantificeerbare voordelen op wetgevingsgebied zien en daarom *zelf beslissen EID te gebruiken*. Volledige extrapolatie op het niveau van de lidstaten of op EU-niveau zou evenwel nog steeds arbitrair zijn en kan snel tot onjuiste conclusies leiden. De vrijwillige benadering kan evenwel op korte termijn negatieve gevolgen hebben, aangezien de EU zich in de verschillende lidstaten voor uiteenlopende situaties geplaatst kan zien, wat op het gebied van de identificatie enige verwarring kan doen ontstaan. In de intra-uniale handel kan het vrij moeilijk worden om na te gaan welk soort officiële identificatie wordt gebruikt. Zoals voor optie 1 vinden sommige EU-lidstaten (en belanghebbenden) dat de huidige regeling voor de identificatie en de traceerbaarheid van runderen volledig operationeel en toereikend is zoals zij nu is. Met betrekking tot het vertrouwen van de consument kan bij optie 2 moeilijk worden uitgemaakt wat het verschil is tussen EID-vlees en op conventionele wijze gemerkt vlees, zodat dit geen effect kan sorteren. In de EU-lidstaten die kiezen voor optie 2A, kunnen de nationale of

regionale systemen voor de *traceerbaarheid* evenwel aan nauwkeurigheid en snelheid winnen, wat het vertrouwen van de consument zou versterken.

Effect van optie 3 - Verplichte regeling

Deze optie is mogelijk niet de beste aanpak aangezien sommige belanghebbenden (bv. kleine landbouwers) hiervan economisch nadeel zouden ondervinden, maar het is de meest efficiënte optie om **de consument te beschermen (traceerbaarheid), de administratieve lasten te verminderen en niet de risico's te lopen die verbonden zijn aan het naast elkaar bestaan van twee identificatiesystemen**. Deze optie kan worden gerechtvaardigd door de betere coherentie met het EU-beleid inzake EID voor andere diersoorten (bijv. schapen). De analyse van optie 3 (de verplichte regeling) leidt tot de conclusie dat de meeste kosten worden gedragen door de landbouwers, terwijl de baten over de hele voedselketen worden verspreid. Een belangrijke kritiek van de belanghebbenden is dat het niet degenen zijn die betalen, die werkelijk bij de investering gebaat zijn. Het *Onderzoek naar de invoering van EID* maakt bij optie 3 een onderscheid tussen de benadering waarbij alle runderen een elektronisch identificatiemiddel moeten krijgen *in het eerste jaar* waarin de nieuwe verordening van kracht wordt (*verordening met in één keer door te voeren maatregelen – zie tabel 8*) en *een geleidelijke benadering* waarbij alleen de pasgeboren dieren een elektronisch identificatiemiddel moeten krijgen. Sommige belanghebbenden (met name de vertegenwoordigers van de vleessector) hebben hun voorkeur uitgesproken voor de optie van de verplichte regeling en de toepassing “*binnen één jaar*”. Optie 3 zou niet leiden tot de onder optie 2 beschreven problemen in verband met het naast elkaar bestaan van twee verschillende systemen voor de identificatie van dieren. Optie 3 zou betekenen dat alle belanghebbenden EID gebruiken, wat de nauwkeurigheid en de snelheid van de traceerbaarheid optimaal zou verbeteren.

Met betrekking tot de economische gevolgen voor de belanghebbenden, zouden de **veehouders** de zwaarst getroffen groep zijn, omdat zij de kosten van het merken dragen. Uit een vergelijking tussen de elektronische en de manuele lezing (optie 3 versus optie 1) blijkt duidelijk dat de toename van de kosten voor de aanschaf van apparatuur (identificatiemiddelen en leesapparaten) niet automatisch wordt gecompenseerd door de besparingen van de landbouwers op arbeidskosten. Sommige EU-lidstaten kunnen ervoor kiezen de landbouwers voor de kosten van het merken te compenseren door gebruik te maken van de fondsen voor plattelandsontwikkeling en andere vormen van staatssteun. Optie 3 kan evenwel bijdragen tot het verminderen van het risico van vergissingen bij de identificatie, de registratie en/of de kennisgeving van de verplaatsingen van dieren, wat leidt tot een mogelijke daling van de betalingen in het kader van de regeling inzake rechtstreekse betalingen of andere GLB-regelingen ten opzichte van de opties 1 en 2. Het effect van het gebruik van RFID-transponders bij de **automatisering van melkvee- en vleesveebedrijven** wordt uitvoerig beschreven in **bijlage XXI**, waarin wordt geconcludeerd dat het gebruik van RFID-transponders voor de automatisering van de landbouw voordelig is voor vleesveebedrijven, maar minder voor melkveebedrijven, waar de automatisering al ver is doorgedreven. Anderzijds zou elektronische lezing kostenefficiënter zijn **voor de markten en de verzamelcentra en, in mindere mate, voor de slachthuizen**. Deze belanghebbenden verplaatsen vaak dieren en zullen alleen de kosten van de leesapparatuur, en niet die van het merken, moeten dragen. Het effect voor de EID-leveranciers (bedrijven) kan afhankelijk zijn van de wijze waarop de EU-lidstaat besluit de levering te organiseren (bijvoorbeeld in het kader van een aanbesteding, via nationale instanties, via één enkele leverancier/regering per EU-lidstaat, enz.). Sommige belanghebbenden (met name de vertegenwoordigers van de

vleessector) hebben hun voorkeur uitgesproken voor de optie van de verplichte regeling en de toepassing “binnen één jaar”. Er zouden budgettaire gevolgen zijn voor de **bevoegde autoriteiten**, aangezien de huidige IT-systemen moeten worden aangepast om EID mogelijk te maken. Het *Onderzoek naar de invoering van EID* kwam tot de conclusie dat de bevoegde autoriteiten zouden profiteren van het feit dat alle gegevens automatisch worden geïnfomatiseerd, waardoor zij **arbeidskosten kunnen besparen** en **minder administratieve lasten hebben**. EID kan een positief effect hebben in die zin dat de activiteiten van de bevoegde autoriteiten, zoals de controle van de toepassing van de regeling inzake rechtstreekse betalingen en andere GLB-regelingen, worden vergemakkelijkt (aangezien de inspecteurs wellicht reeds leesapparaten bij zich hebben voor de elektronische lezing van gegevens van schapen en geiten). De bevoegde autoriteiten kunnen meer profiteren van optie 3 dan van de opties 2 en 1. Het mogelijke effect op de **consumentenprijzen** zal gering zijn in vergelijking met optie 1. In de veronderstelling dat de vleesprijs moet stijgen om de door EID veroorzaakte toename van de productiekosten te compenseren, zou die stijging ten hoogste 1% bedragen.

De onderstaande overzichtstabellen bevatten gegevens over de economische impact van de geraamde kosten van alle taken voor de officiële registratie van runderen voor het basisscenario (optie 1 - in de tabellen aangeduid als optie 3) en de optie van de verplichte regeling (optie 3 - in de tabellen aangeduid als optie 1), uitgesplitst per taak en per actor. Hieruit kan worden afgeleid wat de totale extra kosten ten opzichte van het basisscenario zijn. De kosten van de optie van de verplichte regeling (in de tabel aangeduid als optie 1) verschillen naargelang elektronische oormerken of bolussen worden gebruikt.

Tabel 2: vergelijking van de kosten van de optie van de verplichte regeling en de basisoptie per taak en voor twee scenario 's

	Task 1: Preparatory	Task 2: Identification	Task 3: Reading	Task 4: ID transfer	Task 5: Processing by CA	Task 6: Removal & recycling	TOTAL
SCENARIO 1 : EID BUT NO e-reading AND NO e-transfer							
Option 1: E-ear tag	148.412	201.585	84.671	42.335	20.283	9.774	507.060
Option 1: Bolus	148.412	274.737	84.671	42.335	20.283	21.177	591.615
Option 3: Do Nothing	0	177.145	84.671	42.335	20.283	9.774	334.208
Difference for E-ear tag	148.411,5	24.440,4	0,0	0,0	0,0	0,0	172.852
%		13,80%	0,00%	0,00%	0,00%	0,00%	51,72%
Difference for Bolus	148.411,5	97.592,6	0,0	0,0	0,0	11.402,9	257.407
%		55,09%	0,00%	0,00%	0,00%	116,67%	77,02%
SCENARIO 2: EID AND e-reading AND e-transfer							
Option 1: E-ear tag	158.186	201.585	308.010	127.788	0	9.774	805.344
Option 1: Bolus	158.186	274.737	309.086	127.788	0	21.177	890.975
Option 3: Do Nothing	0	177.145	84.671	42.335	20.283	9.774	334.208
Difference for E-ear tag	158.186,3	24.440,4	223.339,4	85.453,2	-20.283,3	0,0	471.136
%		13,80%	263,77%	201,85%	-100,00%	0,00%	140,97%
Difference for Bolus	158.186,3	97.592,6	224.415,7	85.453,2	-20.283,3	11.402,9	556.767
%		55,09%	265,05%	201,85%	-100,00%	116,67%	166,59%

Tabel 3: vergelijking van de kosten van de optie van de verplichte regeling en de basisoptie per type actor (uitgedrukt in 1000 euro en in %) en voor twee scenario's

	Big breeders	Small Breeders	Market & assembly centers	Slaughter-houses	Competent Authorities	TOTAL
<i>SCENARIO 1: EID BUT NO e-reading AND NO e-transfer</i>						
Option 1: E-ear tag	294.497	106.018	50.310	35.838	20.397	507.060
Option 1: Bolus	358.064	115.603	50.310	47.241	20.397	591.615
Option 3: Do Nothing	203.163	27.176	49.377	34.209	20.283	334.208
Difference for E-ear tag	91.333,7	78.841,9	932,7	1.629,9	113,7	172.852
%	44,96%	290,12%	1,89%	4,76%	0,56%	51,72%
Difference for Bolus	154.900,5	88.427,4	932,7	13.032,7	113,7	257.407
%	76,24%	325,39%	1,89%	38,10%	0,56%	77,02%
<i>SCENARIO 2: EID AND e-reading AND e-transfer</i>						
Option 1: E-ear tag	652.424	106.018	13.748	33.041	114	805.344
Option 1: Bolus	716.821	115.603	13.912	44.525	114	890.975
Option 3: Do Nothing	203.163	27.176	49.377	34.209	20.283	334.208
Difference for E-ear tag	449.260,6	78.841,9	-35.629,1	-1.167,9	-20.169,6	471.136
%	221,13%	290,12%	-72,16%	-3,41%	-99,44%	140,97%
Difference for Bolus	513.657,6	88.427,4	-35.464,5	10.316,4	-20.169,6	556.767
%	252,83%	325,39%	-71,82%	30,16%	-99,44%	166,59%

3.2. Facultatieve etikettering van rundvlees

Voor de facultatieve etikettering van rundvlees zijn er twee verschillende scenario's:

Optie 1 – “niets doen” (basisscenario): geen wijziging van de huidige regeling.

Optie 2 – afschaffing van de facultatieve etikettering van rundvlees. De specifieke bepalingen inzake de facultatieve etikettering van rundvlees zouden uit Verordening (EG) nr. 1760/2000 worden geschrapt, maar de verplichte etikettering betreffende de oorsprong van het rundvlees zou ongewijzigd blijven.

Economische impact van de voorkeursoptie ten opzichte van het basisscenario: de administratieve procedure voor de goedkeuring van facultatieve aanduidingen op rundvleesetiketten zou verdwijnen. De marktdeelnemers zouden de bestaande etiketten kunnen blijven gebruiken. De informatie voor de consument zou niet in het gedrang komen aangezien alle vermeldingen op de etiketten onder de bestaande horizontale EU-wetgeving zouden vallen, die voor rundvlees op dezelfde wijze van toepassing zou zijn als nu reeds voor andere vleessoorten. In het kader van het EU-project inzake het meten en het verminderen van administratieve kosten is berekend dat de administratieve lasten hierdoor met 362 000 euro kunnen worden verlaagd. Bijlage VIII geeft een gedetailleerd overzicht van de effecten voor de diverse marktdeelnemers.

4. VOORKEURSOPTIES

4.1. Elektronische identificatie van runderen

Er kan worden geconcludeerd dat **optie 3 - de verplichte regeling** op dit moment niet de beste aanpak is, aangezien sommige belanghebbenden (bv. kleine landbouwers) hiervan economisch nadeel zouden ondervinden, maar het zou de meest efficiënte optie zijn om de

consument te beschermen (traceerbaarheid), de administratieve lasten te verminderen en geen risico's te lopen in het intra-uniale handelsverkeer. Optie 1 – “niets doen” kan tot uiteenlopende technische normen leiden en negatieve gevolgen hebben voor het intra-uniale handelsverkeer. Bovendien beantwoordt deze optie helemaal niet aan de verwachtingen van de sector met betrekking tot de vermindering van de administratieve lasten. **Optie 2B – de regeling waarbij de belanghebbenden vrijwillig voor EID kunnen kiezen** werd door de meeste ondervraagden niet als een waardevolle optie beschouwd, aangezien die ertoe kan leiden dat in elke EU-lidstaat twee verschillende systemen naast elkaar bestaan en dat uiteindelijk twee verschillende markten ontstaan, wat leidt tot verwarring, met mogelijke gevolgen voor de efficiëntie van het huidige traceerbaarheidssysteem.

De wijziging van de identificatieregeling **kan het best worden ingevoerd op vrijwillige basis, met de mogelijkheid voor elke EU-lidstaat om te beslissen of hij EID op zijn nationale grondgebied wil verplichten (optie 2A)**. De EU-lidstaten hebben heel uiteenlopende landbouwpraktijken en sectorale organisaties. Daarom is het dienstig aan te bevelen dat het aan de afzonderlijke lidstaten is om met alle actoren in de voedselketen samen te werken teneinde na te gaan wat de meerwaarde van EID is en dit systeem ingang te doen vinden, zodat EID op het juiste moment verplicht kan worden gesteld. Elke lidstaat zou dan op een passend ogenblik EID bij wet kunnen invoeren, zonder dat hij daartoe wordt gedwongen. **Optie 2A** kan de problemen in verband met het naast elkaar bestaan van twee verschillende identificatiesystemen beperken ten opzichte van optie 2B. Wat de vermindering van de administratieve lasten betreft, verdient optie 2A de voorkeur boven optie 2B. Kortom, er is aangetoond dat elektronische identificatie, ook al brengt die hogere kosten met zich dan de conventionele identificatie, in specifieke gevallen voordelen voor de bedrijven kan opleveren. Alleen als zowel de voordelen op wetgevingsgebied als die voor de bedrijven voor ogen worden gehouden, maakt EID een goede kans om door de actoren te worden aanvaard. Daarom is de *voorkeursoptie een vrijwillige regeling (optie 2) met de mogelijkheid voor de lidstaten om een verplichte regeling op nationaal niveau in te voeren (suboptie 2A)*. De doeltreffendheid, de efficiëntie en de coherentie van optie 2A kan enige tijd na de tenuitvoerlegging ervan worden beoordeeld. Op basis van die evaluatie kan de Commissie zich verder beraden over de noodzaak om de verdere stap te zetten naar de verplichte invoering van EID op EU-niveau.

4.2. Facultatieve etikettering van rundvlees

Geconcludeerd kan worden dat optie 2 de voorkeur verdient.